

La Folie: «S'ha de cantar des de la calma encara que sigui contundent»

Premi Enderrock 2018 de la crítica al millor artista revelació

La Folie | Guillem Roma

El grup de la Palma de Cervelló ha publicat en un any dos discos: 'Traficants de somnis' (Petits Miracles, 2016) i 'Foliecitat' (Petits Miracles, 2017). El segon clama el seu lema, optimisme pop però tocant de peus a terra, amanit d'una fusió colorista. **La Folie** té un gran potencial, la veu de la líder de la formació, Paula Giberga. Parlem amb ella sobre els primers passos del grup i del guardó.

Què us sembla que la crítica dels Premis Enderrock 2018 us hagi atorgat el guardó a grup revelació de l'any?

Paula Giberga (veu): A banda que és una sorpresa, és una d'aquelles coses que no t'esperes mai. Però ahora es una satisfacció i un reconeixement que ens va molt bé i ens senta molt bé ara mateix. Després de tant de temps treballant, el reconeixement és del tot satisfactori.

La Folie teniu dos discos, però els heu publicat amb un any de diferència. Podríem dir que el segon, *Foliecitat* (Petits Miracles, 2017), és el debut oficial?

P.G: Crec que al final tot és oficial, perquè tot ens ha fet ser qui som i definir el projecte. Sí que és veritat que *Foliecitat* és la consolidació, perquè el procés ens ha fet aprendre molt a fer-ho únic i a fer-ho com nosaltres ho volíem.

Quines són les claus de la *Foliecitat*?

P.G: Les claus són la contundència, pel que fa al ritme i les ganes de tirar endavant; la perseverança, perquè estem i estarem picant pedra perquè ens escoltin a cada racó del món si

podem, i la il·lusió, perquè tot i que passi el temps fa molt que vam decidir que ens volem dedicar a la música i el polsim de la il·lusió hi ha de ser, si no seria complicat. A més, sempre hi ha d'haver un punt d'optimisme, tot i que la situació cultural sigui tan complicada ara mateix.

Així que us plantegeu poder viure de la música?

P.G: En realitat és el que volem fer, i encara que sigui fent de professors o amb un altre tipus d'activitat musical, la nostra vida està centrada en la música.

La teva veu és un dels puntals del grup. Com treballes en el pla vocal per cantar amb La Folie?

P.G: Això és molt curiós perquè la part vocal el primer disc, *Traficants de somnis* (Petits Miracles, 2016), i el segon són diferents, l'exigència vocal és diversa. Realment el que més he treballat és el descans i assimilar les coses a poc a poc. Jo em segueixo formant, faig classes de tècnica vocal, ho vaig cobrint dia a dia. Aquest estiu he descansat un munt i crec que la veu ho ha rebut i ho ha notat molt bé. La base és aquesta, cantar des de la calma encara que sigui contundent. I confiança, perquè si tens uns recursos vocals i els saps utilitzar, per què han de fallar?

Com heu anat guanyat confiança com a grup?

P.G: Crec que la base de tot ha estat que l'Andreu Roig (guitarra) i jo ens coneixem de fa moltíssims anys. Això ha facilitat molt les coses, ja saps per on va un i l'altre, i ho hem treballat amb tothom que ha vingut a la banda. Som força assemblearis, dins les possibilitats que hi ha, però hi ha qüestions que decidim tots dos perquè és més pràctic. Intentem fer equip i crec que això ha enfortit la nostra relació.

Per a molts grups també és una descoberta la gestió més enllà de la composició musical. Com ho porteu això, vosaltres?

P.G: Són les *intrínfulis* del món musical, ho hem comentat mil vegades amb l'Andreu. Comences volent ser músic i acabes sent gestor, *community manager*... és saturador, però no has de perdre el nord. Quan fas música la teva concentració ha de ser en la música, i si fas gestió, doncs en la gestió. Per a la presentació del disc, per exemple -el passat 26 de novembre a Barcelona-, has d'estar pensant en tants detalls, és tan gros, que a estones es fa feixuc. La sensació després és de felicitat i folicitat absoluta, però també buf! ja ho has fet. Però bé, també tenim un mànager que ens ajuda molt en la gestió.

Us deixeu aconsellar?

P.G: Tenim les idees molt clares però ens agrada deixar-nos aconsellar. Amb el segon disc la idea estava més perfilada, però quan hi havia dubtes altres persones ens van ajudar. Quan fas música és important tenir una visió externa, com a grup tens un objectiu, però necessites algú que en tingui una visió més global també, des de fora. Reps la portada, i preguntes als amics i familiars que sempre hi són què els sembla. Perquè al final qui ho reben són ells, hi ha d'haver un *feedback*.

Quins propòsits i plans teniu per a aquest 2018?

P.G: Creiem molt en aquest disc i amb aquest premi tenim més embranzida. La nostra intenció és fer gira al màxim, que *Folicitat* tingui cabuda a molts escenaris.